

מ"ת 7290/11/15 - שלומי עזרא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 7290-11-15 מדינת ישראל נ' עזרא

בפני	כבוד השופט טל פרי
מבקש	שלומי עזרא
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

מונחת לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר בית במסגרתה, עותר המבקש, להקלה בתנאי מעצר הבית כך שיוכל להמשיך בריצוי עבודות שירות אשר נגזרו עליו בתיק קודם.

מבוא :

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בפסילה (בפעם השלישית), עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף אשר פקע מעל ל-12 שנים ונהיגה ללא ביטוח.

בגין ביצוע העבירות, המפורטות לעיל, נעצר המבקש וביום 19.11.15 והוגש נגדו כתב אישום אשר בצדו הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

הדיון בבקשת המעצר, אשר התקיים בפני כב' הש' צימרמן, נדחה מעת לעת, ובין היתר התבקש תסקיר מעצר בעניינו של המבקש כאשר ביום 27.12.16, לאחר 40 ימים בהם שהה המבקש מאחורי סורג ובריח, שוחרר המבקש למעצר בית מלא בפיקוח 2 מפקחות.

פרט נוסף אליו אדרש הוא העובדה כי המבקש הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וזאת ביום 21.3.16 והתיק נדחה, בהסכמת הצדדים, ליום 19.9.16 לטיעונים לעונש. סיבת הדחיה נעוצה בהסכמת הצדדים לשליחת המבקש לקבלת תסקיר שיבחן אפשרות הארכת מאסר על תנאי, למשך 7 חודשים, אשר מרחף מעל ראשו של המבקש. שליחת המבקש לתסקיר הייתה ללא כל התחייבות מצד התביעה לעניין העונש וכך גם הובהר והוסבר למבקש על ידי בית המשפט.

בתאריך 5.6.16 הוגשה בקשה זו להקלה בתנאי מעצר הבית והדין בבקשה נקבע ליום 29.6.16.

טענות הצדדים

המבקש

ב"כ המבקש טוען כי מדובר בתקופה של 7 חדשים בהם שוהה המבקש במעצר בית ללא חלונות התאווורות וללא הפרות. לשיטתו, יש מקום להתיר למבקש לצאת מביתו ולבצע את עבודות השירות אשר נגזרו עליו בתיק קודם ומאחר וזאת מסגרת מפוקחת הרי שאין חשש וסיכון להישנות העבירות.

ב"כ המבקש עתר כי בית המשפט יתיר למבקש את ההקלה כאמור וזאת בטרם נערך למבקש שימוע נוסף בפני הממונה על עבודות השירות.

ב"כ המבקש הציג בפני בית המשפט פרוטוקול הדיון בתיק עת"א 5720-04-16 ממנו למד בית המשפט כי המבקש עתר לבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, כנגד החלטת הממונה על עבודות השירות אשר הפקיע, ביום 21.3.16, את עבודות השירות וקבע כי על המבקש להתייצב ביום 4.4.16 לריצוי מאסר בפועל לתקופה של 168 יום. העתירה כוונה כנגד העובדה כי המבקש לא נכח בשימוע בו הוחלט על ההפקעה.

ביום 31.5.16 פסקה כב' הש' ברנט כי "**לפנים משורת הדין יזמין הממונה את העותר לשימוע בהקדם האפשרי**".

המשיבה

ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה, לטענתו אין מדובר במי שנהנה עוד מחזקת החפות שכן המבקש הודה והורשע. זאת ועוד, לטענת ב"כ המשיבה אל לו לבית המשפט לנקוט עמדה בשאלת עבודות השירות טרם יאמר הממונה את דברו.

לאור עמדת הצדדים, אשר פורטה לעיל, ולאור החלטת כב' הש' ברנט, קבעתי כי בטרם אתן החלטתי בבקשה, על המבקש לעבור שימוע אצל הממונה על עבודות השירות וכן התבקשה התייחסותו של הממונה על תפקודו של המבקש בתקופה, הקצרה, בה ביצע את עבודות השירות.

ביום 18.7.16 נערך למבקש שימוע וביום 20.7.16 התקיים דיון נוסף בפני בו חזרו הצדדים על עמדתם העקרונית.

דין והכרעה

סעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע :

(א) עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

דומה שאין חולק כי שתי העילות הראשונות אינן מתקיימות במקרה דנן. העובדה כי על המבקש נגזרו עבודות שירות הייתה ידועה היטב ואינה בגדר עובדה שהתגלתה או נסיבה שהשתנתה. ההיפך הוא הנכון, שינוי הנסיבות פועל לרעת המבקש שכן חזקת החפות אינה עומדת לו עוד.

העילה השלישית, שעניינה חלוף הזמן, תיבחן אף היא ביחס למכלול הנסיבות בתיק. עיון בתיק מלמד כי המבקש הורשע בחודש מרץ 2016. שליחתו לתסקיר, אשר יבחן, בין היתר, את הארכת המאסר על תנאי המרחף מעל ראשו באה **ביוזמתו ולבקשתו** ומכאן שלא יכול הוא לאחוז את המקל משני קצותיו ולטעון טענת "חלוף הזמן" בעוד שהדבר אמור לשרת את האינטרס האישי שלו, ושלו בלבד.

המבקש הרהיב עוז ובעודו מבצע עבודות שירות בגין הרשעתו בעבירות זהות לעבירות בהן הורשע בתיק זה, נהג ברכב פעם נוספת. במעשיו אלה שמט המבקש את האמון אשר ניתן בו על ידי בית המשפט ומכאן שאין כל מקום להקל בתנאי מעצרו. מדובר במי שמסוכנותו גבוהה, גם כיום, בחלוף 7 חדשים ואין מקום להקלה בתנאי מעצרו וזאת על אף שלא נרשמו הפרות לחובתו.

עוד יצוין כי בשימוע שנערך למבקש על ידי רכזת עבודות השירות, סג"ד זהבה לרנר, הוחלט להמליץ בפני מפקד המחוז על הפקעת עבודות השירות ושליחת המבקש לרצות יתרת מאסרו מאחורי סורג ובריח.

את יחסו של המבקש לחוק, וזלזולו בהחלטות בית המשפט ניתן ללמוד מחוות הדעת אשר הוגשה לעיון בית המשפט, באשר לתפקודו של המבקש בתקופה הקצרה בה ביצע את עבודות השירות.

וכך כותב גנ"מ ירון איזק בחוות דעתו מיום 18.7.16:

"הנתונים היבשים מראים כי ביקורת שנערכה ב-22.10.15 (דהיינו 3 ימים לאחר תחילת ריצוי עבודות השירות - הוספה שלי ט.פ.) כי עו"ש התייצב בלבוש לא הולם למקום העבודה. במהלך העבודה בחודש 11/11 לא הייתה רציפה כ"כ בביקורת ב-17.11.15 בביקורת של המפקח עזב את מקום העבודה ללא רשות"

דהיינו, תפקודו של המבקש לקה בחסר, החל מהרגע הראשון עובדה אשר לא ניתן לזקוף לזכותו.

בחנתי את הפסיקה אליה הפנה המבקש ועיינתי בפסיקה נוספת. כפי שכבר נפסק, למבקש אין זכות קנויה לבצע את עונש עבודות השירות שנגזר עליו לאחר שהורשע בעבירה חוזרת. ההיפך הוא הנכון. דומה כי ההליך הנכון הינו הפקעת

צו השירות אך אין בדעתי לנקוט צד בעניין זה שכן הדבר תלוי בהחלטת גורמים אחרים ואינו מסור להחלטתי.

בע"מ (מרכז) 24861-05-19 **יעקב אליהו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.5.13) אשר נסיבותיו דומות למקרה דנן, קבע כב' הש' דותן :

"צדק גם בית משפט קמא בכך שקבע שאין מדובר בשינוי נסיבות. העורר היה אמור להתחיל את ביצוע עבודות השירות בתאריך 21.12.12. הנהיגה שבה נתפס נוהג ללא רישיון וללא ביטוח וכשהוא פסול לנהיגה הייתה ביום 23.12.12.....כאשר ביצע את העבירה נשוא תיק זה, היה עליו לדעת שאם יתפס וייעצר, הרי יימנע ממנו לבצע עבודות שירות..."

בבש"פ 1782/13 **ראני חלייחל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.3.13) קבע כב' הש' רובינשטיין :

יסודה של הבקשה בעובדה, כי המעשים המיוחסים למבקש נעשו בזמן שהלה היה בתקופת ביצוע עבודות שירות, שנגזרו עליו בתיק אחר. סבורני, כבית המשפט המחוזי, שעובדה זו - המלמדת על הקושי במתן אמון במבקש - נזקפת לחובתו דווקא (ראו בש"פ 10801/04 בן חמו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.12.04); בש"פ 9089/11 עזרא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 25.12.11)). גם אם - כטענת המבקש - פועל יוצא של דחיית הבקשה להקלה בתנאי מעצר הבית הוא הפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר, מה שכמובן איני מביע כל דעה לגביו והוא תלוי בהחלטות ובנסיבות שמחוץ לתיק זה, אין למבקש להלין בעניין זה אלא על עצמו

עוד אעיר כי במקרה זה מדובר במי שהינו "עבריין מועד" בכביש. למבקש, המחזיק ברישיון נהיגה משנת 96, עבר מכביד של 74 הרשעות ובהם 3 הרשעות (כולל בתיק זה) של נהיגה בזמן פסילה. עיון בכתב האישום מלמד כי המבקש נפסל פעם אחר פעם, לתקופות המצטברות למעל ל-7 שנות פסילה, וזאת מבלי שטרם להתייצב לדיונים בבית המשפט.

כאשר התייצב המבקש בבית המשפט ונדון, בין היתר, למאסר בעבודות שירות ולפסילה של 11 חדשים, לא הצליח לכבוש הוא את יצרו, ונהג שוב ברכב עוד בטרם יבשה הדיו על גזר הדין. בהתנהגותו זו הוכיח המבקש כי לא ניתן לתת בו אמון וכי אין מקום להקל ראש במסוכנות הנשקפת ממנו.

שקלתי את הבקשה גם ביחס לתיק העיקרי ומאחר וגזר הדין, צפוי להינתן, בעוד תקופה קצרה, הרי שלא מדובר בתקופה ממושכת בה ימשיך המבקש לשהות בתנאי מעצר הבית וגם בכך אני רואה שיקול לדחיית הבקשה.

מכל האמור לעיל החלטתי לדחות את הבקשה להקלה בתנאי מעצר הבית.

יחד עם זאת, מצאתי לנכון להתיר למבקש חלונות התאווררות. לאור האמור אני קובע כי המבקש יוכל לצאת להתאווררות בימים א', ג' וה', בין השעות 17:00-19:00 וזאת בליווי, בכל עת, של אחת מהמפקחות.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ו, 28 יולי 2016, בהעדר הצדדים.